

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 681/2026
10.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Адамовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Адамовића - адвоката Милоша Ружића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 1К.15/25 од 28.01.2026. године и Апелационог суда у Београду Кж1 273/26 од 16.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Адамовића - адвоката Милоша Ружића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 1К.15/25 од 28.01.2026. године и Апелационог суда у Београду Кж1 273/26 од 16.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 1К.15/25 од 28.01.2026. године окривљени Срђан Адамовић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 44,68 грама нето масе опојне дроге канабис тзв. марихуане и једне дигиталне вагице за прецизно мерење, сиве боје НН марке, а који се по правноснажности пресуде имају уништити.

Истом пресудом одређено је да се окривљеном враћају привремено одузети предмети ближе означени у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Панчеву износ од 422.743,52 динара, а Вишем суду у Панчеву износ од 48.303,18 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 273/26 од 16.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Срђана Адамовића - адвоката Милоша Ружића и потврђена је пресуда Вишег суда у Панчеву 1К.15/25 од 28.01.2026. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Срђана Адамовића - адвокат Милош Ружић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи другостепену пресуду ослобађањем окривљеног од одговорности за предметно кривично дело или да према окривљеном одбије оптужбу или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и доношење нове одлуке.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног Срђана Адамовића захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, с тим што се из образложења захтева закључује да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на незаконито прибављеном доказу и то на записнику о претресању стана и других просторија окривљеног сачињеном од стране ПС Вршац дана 07.04.2023. године под бројем КПП.пов.бр.144/23, а који незаконито прибављен доказ је морао бити издвојен из списка предмета. По ставу браниоца, наведени записник је резултат незаконито спроведене доказне радње претресања стана и других просторија која је спроведена супротно одредбама ЗКП, обзиром да је сва опојна дрога у стану окривљеног пронађена пре испуњености услова за вршење претреса и то пре обезбеђивања присуства два пунолетна грађанина као сведока претреса, будући да је окривљени предао опојну дрогу марихуану полицијским службеницима одмах након уручења наредбе о претресању, при чему је присуство сведока неопходно од почетка до краја спровођења доказне радње претресања и то већ од тренутка предаје наредбе о претресању лицу чије се просторије претресају.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, супротно наводима браниоца окривљеног, записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПС Вршац од 07.04.2023. године сачињен под

бројем КПП.пов.144/23 и по својој садржини и по начину прибављања представља законити доказ на којем је суд могао засновати побијану правноснажну пресуду. Наведени записник је резултат законито спроведене доказне радње претресања стана и других просторија, која је предузета у складу са одредбама чланова 155, 156. и 157. ЗКП и то од стране овлашћених службених лица МУП-а РС ПС Вршац, у присуству два пунолетна грађанина као сведока претреса, по наредби за претресање надлежног судије за претходни поступак Основног суда у Вршцу КПП.пов.бр.144/23 од 04.04.2023. године која садржи све елементе прописане одредбом члана 155. ЗКП, а која је донета на образложени захтев јавног тужиоца ОЈТ у Вршцу КТР.490/23 од 04.04.2023. године, а која наредба гласи управо на Срђана Адамовића као држаоца стана и на адресу на којој је извршено претресање, при чему су наведени записник својеручно потписали Срђан Адамовић као држалац стана, те присутни сведоци претреса АА и ББ и то без икаквих примедби на сам ток вршења претреса и поступање полиције, као и овлашћено службено лице и записничар. Иначе, у самом записнику о претресању стана и других просторија је на првој страни констатовано да је Срђану Адамовићу као држаоцу стана пре почетка претресања стана, у смислу члана 156. став 1. ЗКП, предата наредба о претресању и да је он том приликом поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању и исти је изјавио да не захтева присуство адвоката, а наведену констатацију овлашћеног службеног лица, као и исту констатацију од стране самог окривљеног на примерку наредбе о претресању која се налази у списима предмета је потврдио својим потписом Срђан Адамовић, а из чега произилази да је он критичном приликом имао могућност да захтева да адвокат присуствује наведеном претресању, али да он то своје право није искористио. Поред тога, из наведеног записника произилази да су сведоци претреса АА и ББ сходно одредби члана 156. став 7. ЗКП били присутни пре почетка претресања и поучени о њиховој улози приликом вршења претреса. О одузетим предметима је дана 07.04.2023. године од стране овлашћеног службеног лица ПС Вршац сачињена потврда о привремено одузетим предметима под бројем 18987/2023 која је издата Срђану Адамовићу од којег су предмети одузети и коју је исти својеручно потписао.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи да је првостепени суд неосновано одбио доказни предлог одбране да се од Одељења за токсиколошку хемију Института за токсикологију и фармакологију Центра за контролу тровања ВМА затражи извештај о произвођачу тест траке за детекцију средства злоупотребе у узорку урина, као и да се одреди токсиколошко-хемијско вештачење путем референтне установе на околност могућности лажно негативног резултата код конкретног произвођача теста и на околност да ли услови чувања узоркованог урина и протек времена од узорковања до анализе могу утицати на смањење концентрације ТХЦ-а и његов пад испод ограничене вредности, уз давање при томе сопствене оцене изведених доказа из којих по браниоцу произилази неопходност извођења ових доказа ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања у предметном кривичном поступку, а којим наводима бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, фактички указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП учињену од стране првостепеног суда, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се сходно томе Врховни суд није посебно ни упуштао у разматрање и оцену ових навода захтева браниоца окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Адамовића - адвоката Милоша Ружића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић